

Lovas István: A két 9/11 - ma

2016 február 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egy „jóindulatú” amerikai hegemónia.

A hidegháború utáni id?k két végzetes dátuma egyformán szeptember 11-re esett. A második, az amerikai területen lév? épületek elleni támadások 2001. szeptember 11-re. Ekkor indult meg az Egyesült Államok irányította „terrorizmus elleni” globális harc, amely az els? szeptember 11-i eseménynek adott hatalmas lökést: 1990. szeptember 11-r?l van szó, amikor közvetlenül a hidegháború amerikai gy?zelme után az id?sebb George H. W. Bush elnök Washingtonban elmondta Új világrend cím? beszédét, amely hatalmas fordulatot jelentett az amerikai külpolitikában.

Az a tény, hogy a két dátum az évszám kivételével hajszálpontosan megegyezik, csak aláhúzza a két esemény egymásba fonódását. Az egybeesés tényér?l a sajtó hallgat, nehogy bárkinek eszébe jusson az összekapcsolás. Itt viszont ezt tesszük.

Id?rendben a második eseményre nem érdemes sok id?t pazarolni, hiszen minden részlete közismert. Kivéve a lényeget. A túlnyomórészt – az Egyesült Államokkal baráti – Szaúd-Arábiából való légi kalóz elkövet?k azonosítása nem tökéletesen sikerült, hiszen kiderült, hogy az FBI által „beazonosított” tizenkilenc terrorista közül négyen vidáman túlélték saját merényletüket, amely után a gépeken nem találtak túlél?t (BBC, 2001. szeptember 23).

A másik „csekélység” az, hogy még mindig nem áll tisztán el?ttünk a támadások indítéka, ugyanis az azokról készült 839 oldalas kongresszusi jelentésnek ma is titkos huszonnyolc oldala, amely rész pontosan az indítékot taglalja („Tudnunk kell: a szaúd-arábiaiak is benne voltak-e a 9/11-es támadás finanszírozásában?”, USA Today, 2015. július 6.). A jelzett cikk idézi Richard Shelby alabamai szenátort, a terrortámadások vizsgálatát vezet? bizottság alelnökét, aki a sok hezitálás után 2013-ra megjelentetett jelentés kiadása után közvetlenül maga is sürgette a titkosított oldalak nyilvánossá tételét, mert „az amerikai nép szíve vágya tudni, kik pénzelik és segítik a világon a terrorcselekményeket”. Majd negyvenhat szenátor közös levélben sürgette a fiatalabb George W. Bush elnököt a huszonnyolc oldal titkosításának feloldására. Ami máig nem történt meg.

Most pedig nézzük George H. W. Bush elnök 1990. szeptember 11-én elhangzott beszédét a (szép) új világrendr?l. Amelyet sajnálatos módon nem ismertetett a hazai média, és az Antall-kormány egyetlen tagja sem kívánt elolvasni, ugyanis annak hatására talán a magyar érdekeknek megfelel?bben kormányoztak volna: nem adják fel kézlegyintve az orosz piacokat, nem raknak önfeledt örömmel volt KISZ-vezért az állami privatizáció élére, és nem adják át alélt mosollyal a magyar piacot az arra héjaként rárontó külföldi/hazai kommunista érdekeltségeknek.

A Bush-beszéd legfontosabb eleme a világ egypólusúvá válásának kinyilvánítása volt. Míg korábban az Egyesült Államok a kommunista világrendszerrel nézett szembe úgy, hogy a két szuperhatalom katonai ereje nagyjából egyenl? volt, a hidegháború megsz?nése után és a szovjet birodalom összeomlása el?tt az Egyesült Államok vált a világszínpad egyetlen szuperhatalmává, megbontva az er?egyensúlyt. A Bush-beszéd másnapján a Los Angeles Times pontosan ezt az elemet emelte ki, úgy fogalmazva, hogy az Egyesült Államok „egy többpólusú világban az egyetlen szuperhatalommá vált”. És akit e kaliforniai lap véleménye sem gy?z meg, íme a perdönt? bizonyíték az értelmezés helyességér?l: egy héttel a beszéd elhangzása után Charles Krauthammer, a Washington Post vezet? publicistája ugyanezt írta, és elemzése röviddel azután minden változtatás nélkül helyet kapott az Egyesült Államok legfontosabb külpolitikai folyóiratában, a Foreign Affairs 1990. ?szi számában ezzel a címmel: Az egypólusú pillanat. Kifejtve, hogy az augusztusban elkezd?dött – és hét hónapon át tartó – els? öbölháború jelentette a Pax Americana kezdetét, amikor a világ belenyugodott „egy jóindulatú amerikai hegemóniába”.

Majd jöttek az új világrendr?l szóló beszéd bírálatai. Demokrácia és az új világrend címmel 1992-ben Hans Köchler az ENSZ-szel konzultációs kapcsolatban lév? Nemzetközi Haladás Szervezetének akkori igazgatójaként azt írta: „Az új világrend nem más, mint az Egyesült Államok globális hatalomgyakorlása legitimációjának ideológiai eszköze egy egypólusú környezetben.”

A BBC néhány évvel ezel?tti körszavazásán a világ legbefolyásosabb értelmiségijévé választott, a nyugati médiában ennek ellenére rendre nem szerepeltetett Noam Chomsky nyelvész, politikai aktivista, nyolcvanhét évesen is a Massachusetts Institute of Technology tanára az Új világrendr?l 1994-ben azt írta, hogy „az egy olyan poszthidegháborús korszak, amelyben az Újvilág adja ki a parancsot”. Szerbia 1999-es amerikai–NATO-bombázásáról pedig azt írta, hogy az Új világrend nem más, mint „a folyamatos nyomásgyakorlás és megfélemlítés nemzetközi rendszere, amelyben a leger?sebb kapitalista rendszerek félemlítik meg a leggyengébbeket”.

Ennek a beszédnek és az azt követ? amerikai, nyugati politikának köszönhetjük azt is, hogy ma már jó néhány országnak pusztán a neve maradt meg – mint Irak, Afganisztán, Szíria vagy Líbia –, helyükön csak romhalmaz van, hullahegyek és az Európa felé menekül?k, illetve saját, jórészt k?sivataggá változott országukban bolyongó milliók. Miközben tovább folynak olyan háborúk els?sorban a Közel-Keleten, amelyek kapcsán egyetlen nyugati kormány sem meri felvetni például azt a kulcsfontosságú kérdést, hogy azokban az Egyesült Államok két legf?bb stratégiai szövetségese, Szaúd-Arábia és Izrael vajon miért nem vesz részt, partvonali drukkerségüket leszámítva.

A 2001. szeptember 11-i támadásoknak az Egyesült Államokban négy híján háromezer áldozatuk volt. Bush 1990. szeptember 11-i Új világrend beszédének, illetve az abban ismertetett gondolatok gyakorlati megvalósításának nyomán ez a szám a hatványára emelkedett. Olyan „mellékhatásokkal”, „járulékos károkkal”, mint kontinensünk történelmi, kulturális, vallási arculatának visszavonhatatlan megváltoztatása. Amely apokalipszist Európa olyan éllovasa segít minél hamarabb végrehajtani, mint a hivatala mindinkább ordító magányában remélhet?leg már nem sokáig futkorászó Angela Merkel kancellár.

Lovas István – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló